

מלבושי הנפש

אם הנפש היא מופשטת, ולא ניתנת למישוש, איך נזהה ונבדיל בין נפש אחת לשנייה?
אפשר לעשות זאת רק דרך הלבושים של הנפש
לבושי הנפש הם – מחשבה דיבור ומעשה. למה הכוונה?
כאשר הנפש חושבת, היא מתלבשת בלבוש של אותיות.
אותה נפש, כאשר היא מדברת היא מתלבשת בצליל הקול של הדיבור.
וכשר היא פועלת היא מתלבשת בלבושי המעשה.
בגדים – הם חלק מלבושי המעשה של הנפש. דרכם אפשר לזהות אותה.
האם היא פנימית או חיצונית? האם היא עמוקה או רדודה, צנועה או צעקנית.
בלבול המושגים של דורינו נוגע באופן משמעותי לצורה בה אנו מתלבשים, ומתייחסים לגופנו.
ננסה להתבונן בנושא על פי פנימיות התורה.

שערות האדם – עולמות דקים

על פי הקבלה גולגולת הראש מסמלת את ספירת הכתר, הספירה העליונה ביותר במערכת הספירות, והגולגולת היא מרכבה לאורות של ספירה זו.
כפי שכבר אמרנו, המבנה הפיזי והרוחני של האדם הוא כדוגמת העולמות העליונים, וכך גם בעניין השערות שצומחות מהראש דווקא.
השערות שצומחות מתוך הגולגולת רומזות על בקיעת אור הכתר, שהוא אור אינסופי, שהצטמצם מאוד לדקי דקויות על מנת לברוא עולמות רבים. כל שעה היא כבחינת עולם אחד אשר נברא מהאור העליון.
העולמות האלו במקרו-קוסמוס, ובאדם שהוא מיקרו-קוסמוס, יונקים חיים מהקב"ה והשפע שהם מקבלים כדי לצמוח - מלמד על גודל טובו והשפעת החיות שלו עד אינסוף.

כמו שאי אפשר לספור את השערות, אי אפשר לשער את כמותם וגודלם של העולמות שנבראו מאור אינסוף של הקב"ה.
כל עולם הוא דק ומוגבל מאוד ביחס למקור השפע האלוקי. כל המציאות שלנו נחשבת למצומצמת ומוגבלת ביחס למקור הכוח העליון ממנו נבראה.
כך גם כל שעה היא צמצום גדול של האור הנותן לה צורה וחיות מוגבלות ביחס למקור.

השערות הן מותרות מותרות היוצאות מהפנימיות של הכוחות במוח שנקראים "מוחין". הן נמשכות משם בצמצום כה גדול עד שאם נחתוך שערה – לא נרגיש בכלל כאב. כי החיות הפנימית של המוחין שמתלבשת בשערה היא מצומצמת מאוד ביחס לעצמותו של המוח. ויחד עם זאת – לכל שערה יש את השורש שלה, את הנקב שממנו היא יוצאת וצומחת. אין שתי שערות שיוצאות מאותו שורש בראש. כך בדיוק יש גם לכל עולם מקור של פרנסה, שפע וחיות מיוחד בשבילו, ואין מלכות אחת נוגעת במלכות שנייה כמלוא הנימה. (נימה – שערה). כלומר כל נשמה ונשמה יש לה מקור יניקה של חיים מיוחד עבודה. לכל אדם מזומנת החיות שלו, הפרנסה שלו באופן מיוחד ואישי משמיים, ואיש לא יכול לגעת בזה, או לקחת זאת ממנו.

שערות הזקן שונות בתפקידן משערות הגוף. בשערות הזקן מתלבשת הארה מיוחדת מהחכמה העליונה, שיש בה "דעת", ומתלבשות בהן שלוש עשרה מיני המשכות של אור החכמה. לפי הקבלה שערות הזקן הן בחינת כלים וצינורות להשפיע הנהגה של רחמים בעולם. ולכן הקבלה מקפידה אפילו יותר מההלכה שלא להשחית את שערות הזקן ששורדות אל בגוף ומושכות עליו את אותה הארה מיוחדת של חכמה.

סילוק פסולת אנרגטית מן המוח

צריך להבין שמאחר והשיער גדל כל הזמן, כי הוא מותרות מותרות של הגוף, הוא מכיל את פסולת המוח, את האנרגיה השלילית של המידות והמחשבות שלא תוקנו. יש בזה תפקיד חשוב לשערות לינוק את הפסולת מהמוחין ולנקות אותה.

יש צדיקים שאין להם בכלל שיער כי המוחין שלהם מבורר ומתוקן, ואין להם עוד צורך בשערות, ולכן הן נושרות. אלו הן קרחות מצד הקדושה. יש גם קרחות מצד הטומאה, וידוע שאחד מסימני ההיכר של רוחות הטומאה והמזיקים הוא הקרחות שלהם, כי אין להם יכולת להצמיח שערות ככלים להמשכת שפע וקדושה, וגם אין להם שערות שינקו ממותרות המוחין שלהם, כי כל מהותם היא בגדר מותרות ופסולת.

הנזיר – מגדל את שעריו, אך הוא מקדיש את עצמו כולו- לקדושה, ולכן שורה עליו קדושה עליונה, ולא שורים דינים על שיער ראשו. אבל אצל אדם רגיל, בשיער הראש יש אחיזה לדינים. דינים- זו פעולה של הקליפות לעשות מלחמה עם האדם. קליפות- הם כלים של טומאה של הסטרא אחרא, כלים לחושך.

השיער שומר על המוח של האדם, ועל הפנים, באופן פיזי ורוחני.

כאשר השערות רחוקות מהשורש – כלומר הן ארוכות, הקליפות מנסות להיצמד אליהן, ולינוק דרכן את השפע האלוקי שפנימיות המוח מקבלת מלמעלה.

מדוע לא כדאי לגברים לגדל שיער ארוך?

הקליפות הן כלים של טומאה- ולכן, הן לא יכולות לקבל את החיות באופן ישיר ממקור השפע והחיים של הקב"ה. מסיבה זו הן תמיד מנסות "להתעלק" בעקיפין על מקומות שיש בהם קדושה, ולמצוץ ולינוק דרכן את כוחות החיים.

והיכן יש יותר חיות של קדושה מאשר אצל נשמות ישראל, שהן בניו ובנותיו של מלך מלכי המלכים ?

לכן, גברים לפי ההלכה – נוהגים לקצר מאוד את שיער הראש כדי שלא תהיה יניקה כזו לכוחות הטומאה, ומשאירים רק שתי פיאות משני צידי הראש שיונקים מספירות חכמה ובינה, ומשלשלים את האור הרוחני הזה אל הגוף. הגוף מקבל כוח נוסף של קדושה מההשתלשלות הזו, ולכן התורה הורתה לנו לא להשחית את הפיאות והזקן.

בזמנינו, כשהכוח של היפך הקדושה חזק מאוד, ומחפש כל דבר פיזי שאפשר להתלבש ולהתגשם בו, יש גברים רבים שמגדלים שיער ארוך, מבלי להבין למה. או- שמגלחים לגמרי את הפיאות משני הצדדים, והולכים בתספורת דמוית "סיר" שלקוחה היישר מאופנת הכמרים הנוצריים. אגב, יש גם כמרים שהולכים עם "קוקו" ארוך.

שתי התופעות האלה מכוונות במפורש אצל הנוצרים כדי לקבל כוח מהסיטרא אחרא.

החבר'ה בישראל קוראים לזה "אופנה", אבל מה שקורה מבחינה רוחנית הוא- שהם נותנים הזדמנות מצוינת לסיטרא אחרא לינוק מהם את החיות של הקדושה. הם מגלחים את פיאות הצדעים לחלוטין, ובזה מחסלים את אנרגיית ה"חכמה" וה"בינה" שתשתלשל אל הגוף, או מגדלים שיער ארוך, ולא מבינים שהבלבולים, והמצוקות הרגשיות והנפשיות שיש להם נובעות מאחיזת הקליפות בשיער הזה.

לפי ההלכה, בזמן בית המקדש, שמשך אורות עצומים מהעולמות העליונים – כהן שעבד בבית המקדש היה חייב לגלח את ראשו פעם בחודש, כהן גדול - פעם בשבוע, ומלך היה מגלח את שערו מדי יום. כי מי שמקבל יותר אורות, סופג גם יותר דינים.

כמובן שמלחמת הקדושה והיפך הקדושה – הסיטרא אחרא, היא כולה ברשות הקדוש ברוך הוא, על מנת שתהיה לאדם אפשרות לבחור בקדושה, ולקבל על כך שכר. אבל אדם צריך לשמור על עצמו בגדר : "ונשמרתם לנפשותיכם מאוד ...."